

Hille socken i nutid och i gången tid

Utdrag ur boken "Hille socken i nutid och i gången tid" av Bernhard Bohlin utgiven 1922.

Förr i tiden hade varje socken sin säregna klädedräkt för såväl män som kvinnor. Så även Hillefolket. Den gamla hilledräkten är dock längesedan avlagd, och i stället behärskas klädebonaden av nyare tiders ofta växlande moden. På ett och annat ställe finns dock ännu kvar någon av de gamla kvinnodräkterna såsom kära minnen från förfäderna.

Det är dock icke först i våra dagar, som man börjat frukta för att lyx och flärd skall taga överhand. Redan långt tillbaka i tiden utfärdade myndigheterna förordningar mot lyx och överflöd, tyvärr dock med rätt liten framgång.

År 1818 behandlade man på stämman i Hille en skrivelse i den frågan. Rätt tillfredsställande besked kunde man då lämna. Såväl män som kvinnor klädde sig med kläder av egen tillverkning. Kvinnorna använde sig nog också av silkeshalsdukar och andra bättre persedlar, men på ett sådant sätt och vid sådana tillfällen, att däremot intet var att anmärka.

I sammanhang härmed upplystes ock, att intet överflöd i mat och dryck brukades; viner aldrig; kaffe nyttjades nästan endast vid högtidliga tillfällen. Men även vid sådana var det bortlagt, sedan Kungl. Maj:t givit sin nådiga vilja tillkänna genom förbud mot dess brukande. I fråga om utseende, klädedräkt och levnadssätt torde folket i Hille numera knappast på något sätt skilja sig från Gästriklands befolkning i allmänhet. Vad L. E. Åhrman i sin Gästriklandsbeskrivning säger om folklynnet i Hille må här anföras, även om man vid hans påstående känner sig benägen sätta ett frågetecken.

”Hamrånge- och Hedesundafolket är glatt och livligt. Torsåkersbonden saknar ej heller en viss grad av livlighet och raskhet men är dock till lynnet mycket stolt och sträv. De övriga socknarnas befolkning kanske med undantag av Färnbo, har i allmänhet ett mera godmodigt och trögt lynne, och hos Hillebon gränsar denna tröghet nästan till tungsintethet och vemod.”

[Hillebygden, Nr. 2, 2012]